

[Dahlgaard.]

maskiner ud over, hvad der nu vil blive tilføjet med importafgiftsbelastningen, måtte naturligvis forventes, men slet ikke i et omfang, der kunne modsvare omfanget af de produktionsmæssige interesser, der nu kommer i klemme.

Sammenfattende: visse resultater er opnået under udvalgsbehandlingen, og værdien af disse resultater skal ikke underkendes, men resultaterne har altså efter det radikale venstres opfattelse langt fra været tilstrækkelige. Man kunne spørge — og jeg har en fornemmelse af, at hr. Orla Møller var lidt inde på den tankegang i sin ordførertale her i dag — om der overhovedet kunne være gjort så store indrømmelser fra finansministerens side, at f. eks. det radikale venstre ville finde, at der forelå et forhandlingsresultat, som i rimelig grad betød, at synspunkter og viljer havde bøjet sig mod hinanden. Jeg vil hertil svare, at hvis regeringen havde imødekommet vore ønsker på maskinområdet i det reducerede omfang, jeg netop har omtalt, ville det have gjort et stærkt indtryk på det radikale venstre.

Nu kommer der en omgang mellem anden og tredje behandling. Om det bliver en lang eller en kort omgang, kan man vel ikke gætte rigtigt på. Vi venter os ikke mirakler, men vi mener dog nok, at regeringen kunne benytte lejligheden til endnu en gang at overveje muligheden af at fritage vitale maskiner til industri og landbrug for denne afgift.

Det radikale venstre kan tilslutte sig ministerens ændringsforslag og håber på yderligere fremskridt mellem anden og tredje behandling.

Lütken: Siden første behandling har vi i udvalget som allerede nævnt haft en travl tid. Der har været mange henvendelser fra brancher og enkeltvirksomheder, både skriftlige og personlige henvendelser, og endnu flere har henvendt sig direkte til finansministeriet.

Jeg finder, at det er helt rimeligt og forståeligt, at borgerne henvender sig til lovgivningsmagten om de anliggender, der har betydning for den enkelte, hvad enten det drejer sig om erhvervs politik, skattepolitik, socialpolitik eller noget helt fjerde. Jeg er naturligvis også klar over, at de, der hen-

vender sig, er de utilfredse. De utilfredse har ingen særlig tilskyndelse til at gå til folketinget. Er således alle henvendelserne forståelige, er de dog ikke alle lige velmotiverede. Der har været henvendelser, der skyldes misforståelser af lovforslaget eller af toldlovgivningen i øvrigt, og der har været henvendelser, der har gjort mindre indtryk end andre. Men sammenfattende kan det vel fastslås, at henvendelserne har været særdeles nyttige. De ændringsforslag, der nu foreligger, ville ikke have fået det udseende, de nu har, hvis repræsentanterne for erhvervslivets organisationer, brancher osv. var blevet hjemme. Jeg mener, at lovforslaget herved er blevet forbedret.

Når det er sagt, skal det også siges, at vel har der været mange henvendelser, men den del af erhvervslivet, der ikke lod høre fra sig, er stadig stor. Også i denne sag er der tale om et stort tavst flertal. Jeg skal nok lade være med at hævde, at alle, der er blevet hjemme, gjorde det, fordi de var så inderligt tilfredse med loven, som den var. Der har utvivlsomt også været mange andre motiver til, at man har undladt at reagere. Jeg er dog på den anden side ikke i tvivl om, at en væsentlig del af dansk erhvervsliv har været tilfreds med den midlertidige beskyttelse, loven giver, og jeg er ikke i tvivl om, at en del vil benytte tiden til at udvikle produkter, der også vil kunne klare sig i konkurrencen, når importafgiften falder bort efter halvandet års virkning.

Når SF har kunnet tiltræde de lempelser, der foreslås i forhold til finansministerens oprindelige lovforslag, skyldes det, at vi mener, at man er nået frem til et resultat, der på acceptabel måde afbalancerer hensynet til betalingsbalancen med hensynet til de synspunkter, der fra erhvervslivets side er anført over for udvalget. Man kan altid diskutere enkeltheder i et lovforslag som dette, men på et tidspunkt må der skæres igennem, og vi mener, at det nu må være slut med revisioner og ændringer.

Vi har ikke kunnet acceptere det fra VKR-partierne rejste krav om en almindelig dispensationsbestemmelse. Det ville efter vor mening føre til en administration, der var helt ude af proportion, set i forhold til lovens korte virkeperiode. Vi kan sige, at på de områder, hvor vi har fundet det saglig rimeligt at fritage for importafgift, har vi